

δυνε νὰ φαντασθῇ, ὅτι τῷ ἔδενον τοὺς πόδας διὰ σχοινίων καὶ ὅτι τῷ ἔφραττον τὸ στόμα. Μόνην τὴν κεφαλὴν ἐκίνει ἐλευθέρως, καὶ ἔρπων περιεπλήχθη ὑπὸ τὰ νεκρὰ καὶ αἱματόφυρτα ταῦτα πτώματα, ἅτινα ἐβάρυνον ἐπ' αὐτοῦ δι' ὅλου τοῦ ὄγκου των καὶ τὸν κατέπνιγον. Ἐκινεῖτο πανταχόθεν, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῶν φρικτῶν τούτων δεσμῶν, οὓς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἠσθάνετο εἶναι μᾶλλον συσφιγγομένους. Τρίζων τοὺς ὀδόντας, ἀφρίζων, ἀσθμαίνων ἐξηντλεῖτο εἰς ἀπηλπισμένας κινήσεις, ἕως ὅτου τέλος, καταντήσας εἰς ἀτελῆ ἀκίνησίαν καὶ σχεδὸν ὅλως καταπνιγείς ὑπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ πτωμάτων, δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑποφέρῃ ἐπὶ πλέον τὰς ἀγωνίας τοῦ στενοχωροῦντος αὐτὸν φρικώδους ἐρικλίου. Ἐνόμισεν, ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ θανάτου, ἐξέθαλε κραυγὰς παρζπόνου καὶ ἐλειποθύμησε, παρὰδίδων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ συνόπλου αὐτῷ εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Παραδείσου.

Αἱ κραυγαὶ τοῦ Ἰακώβου Σαβεραῖ ἐγένοντο ἀφαιρητὴ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Λούδρου ἐνωματῖα τῶν λογχοφόρων τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, οἵτινες ἐπεσκέφθησαν τὴν ὀχθὴν τοῦ ποταμοῦ. Ἀνεγνώρισαν τὰ τέσσαρα πρῶτα θύματα, ἅτινα ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου πρὸ ὀλίγου ἐξήπλωσαν, πρὸ τοῦ ἐξώστου τῶν αἰθουσῶν τοῦ βασιλείως ἐν τῷ νέῳ Λούδρῳ, ἀλλὰ δὲν παρετήρησαν συνάμα, ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τεθνεώτων ἠῤῥησε διὰ πέμπτου πτώματος, ὅπερ δὲν ἡμιεσύλλησαν καθὼς τὰ ἄλλα. Ἠρξάντο νὰ κεντῶσι τὰ σώματα ταῦτα διὰ τῶν κοντῶν αὐτῶν· εὐτυχῶς ὅμως ὁ Σαβεραῖ, μὴ κτυπηθεὶς, ἐξελήφθη οὕτω ὡς τεθνεώς.

— Νά! αὐτοὶ οἱ κολασμένοι ὠρύοντο γῆς καὶ προσχέες! . . . . εἶπεν εἰς τῶν λογχοφόρων λυσσῶν περὶ αὐτούς.

— Μὰ ταῖς οὐραῖς τῶν πεντακοσίων διαβόλων! εἶπεν δεύτερος λογχιστής, δεικνύων τὰς κνήμας τοῦ Σαβεραῖ, προκυπτούσας κάτωθεν τῶν πτωμάτων ὑπὸ τὰ ὅποια κατεπνίγετο: ἰδοὺ εἰς τῶν γαλαντόμων μας, ὅστις ἐρύλαξε τὰ ὑποδήματά του! Μήπως λογαριάξῃ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ εἰσέτι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βελγεδούλ, τοῦ αὐθέντου του;

Ὁ λογχιστής οὗτος ἠθέλησε νὰ ἐκβάλῃ τὰ πέδιλα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ· ἀλλ' ἐνῶ ἔσυρεν αὐτὰ τμήμα αὐτῶν ἔμεινεν εἰς τὰς χεῖράς του· τοσοῦτον ἦδη ὄριμα καὶ μεταχειρισμένα ὑπῆρχον· ἀλλὰ καὶ δύο χρυσὰ δουκάτα, οὐχὶ μακρὰν ἐρριμένα, ἀπέσπασαν ὀλοτελῶς τὴν προσοχὴν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων λογχιστῶν, τῶν ὁποίων ἤδη ἡ πλεονεξία ἐβράζει. Καὶ τοῦ εὐρήματος τούτου ὅλοι ἐζήτουν νὰ μετέξωσι, παρ' ὀλίγον δὲ ἤρχοντο εἰς αἱματηρὰν πάλην.

Τὸ παράθυρον τοῦ ἐξώστου τοῦ βασιλείως ἠνεώχθη τότε καὶ δύο θαλαμηπόλοι, φέροντες δαδὰς ἀνημμένας, προσέβησαν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου πολλῶν ἄλλων προσώπων, ἅτινα ἐπλησίασαν τὰς κιγκλίδας ὅπως θεωρήτωσι τὸ Παρίσιον. Ἡ λάμπρις τῶν δαδῶν ἐφώτισε πρόσωπον παλιδνὸν καὶ ἀπαίσιον, φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ πεπρωμένου καὶ συντεταραγμένου ὑπὸ βιαίων παθῶν παλαιόντων μετὰ τῆς συνειδήσεώς του.

Ἀμα τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐφάνη, οἱ λογχισταί, αἵτινες ἐφύλονεῖσαν, ἐφυγον ἐν ἀταξίᾳ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ Λούδρον. Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦν ὁ Κάρολος Θ', συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς βασιλομήτορος, τοῦ ἀδελφοῦ του δουκὸς τῆς Ἀνδεγαβίας, τοῦ δουκὸς τοῦ Νεζέρου, τοῦ Ταβόανης καὶ τοῦ Κόμητος Ρέτς. Ὁ Βασιλεὺς σιωπῶν ἐθεῖτο τὴν πόλιν ἣτις ἐφαίνετο ὡς δι' ἑορτὴν φωτιζομένη καὶ ἐπληροῦτο ἤχων ἀδιακρίτων αἰφνης ὁ μέγας κώδων τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τοῦ ἀπὸ Ἰλζερόλ ἐσήμανε:

— Τί εἶναι τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Κάρολος, ὅνπερ ἠθέλε τις ἐκλάβει ὡς ἐξυπνήσαντα ληθαργίας τινος εἰς τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος τούτου. Κυρία μου καὶ Μήτηρ μου δὲν ἔδωκα ἐγὼ διαταγὴν; . . .

— Ἐγὼ, ὑπέλαβεν Αἰκατερίνη ἡ τῶν Μεδίκων, ὅταν διετάξατε νὰ καθαρίσωσι τὸ Λούδρον τῶν Οὐγκενώτων εὐπατριδῶν, αἵτινες ἐν αὐτῷ κατῴκουν, διέταξα νὰ σηκάνωσι τὸν κώδωνα τῶν ἐπικηδείων τοῦ Ναυάρχου. Αὐθέντα! θέλετε βασιλικῶς ἐκδικηθῇ, σὰς βεβαιῶ, καὶ ἤδη αἰσθάνεσθε βεβαίως, ὅτι εἰσθε ἀληθῶς βασιλεὺς.

— Σὰς ὑπερευχαριστῶ, Κυρία, διὰ τὰς ἀγαθὰς ὑπὲρ ἐμοῦ διαθέσεις σου. Αὐτὸς ὁ Κύριος ἔστω μοι μάρτυς, ὅτι πλύνω τὰς χεῖράς μου δι' ὅσα ἂν γείνωσι . . . Ἐλάβον μέτρα πρὸ πάντων ὅπως μὴ χυθῇ αἷμα ἐντὸς τοῦ Λούδρου, τῆς ἀπαραιοῦς κατοικίας τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας;

— Κατὰ τὴν διαταγὴν ἡμῶν, αὐθέντα, εἶπεν ὁ Κόμης τοῦ Ρέτς, ποινὴ θανάτου ἐπιβάλλεται κατὰ παντὸς τοῦ τολμήσαντος νὰ μιάνῃ τὴν κατοικίαν Ἰμῶν διὰ φόνου.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΤΥΠΩΜΑΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΟΛΙΘΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. ΡΓΘ.)

—ο—

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Ἐπειδὴ μετὰξὺ ἐκτυπουμένης τῆς περιγραφῆς, ἐπλουτίσθη ἡ συλλογὴ τῶν ἐκτυπωμάτων, προστεθέντων αὐτῇ ἐτέρων ἐβδομήκοντα περίπου, ὧν τὰ τεσσαράκοντα εἰς ὀφείλονται εἰς τὴν φιλοφροσύνην τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη, εἰς ὃν ἀνήκουσιν οἱ ἱσάριθμοι σφραγιδολίθοι, ἐκρίθη εὐλογον νὰ προσαρτηθῇ ἐν τέλει καὶ τούτων πάντων ἡ περιγραφή. Καὶ συνεχίζεται μὲν ὁ αὐτῶν ἀριθμὸς, προσσημειοῦται δὲ καὶ ἕτερος δει-

κινῶν τὴν κατάταξιν, ἥτοι τὴν τάξιν εἰς ἣν πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ περιγραφὴ ἐκάστου ἐκ-
τυπώματος ἐν τῇ προηγούμενῃ συλλογῇ.

538. [μετὰ τὸν ἀρ. 26]. Ἀπόλλων ὄρθιος, ἀντω-
πός· στηρίζεται διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἐπὶ κί-
ονος ἐφ' οὗ ἴσκει. ἐπ. Η. τ. σ. μ. 10. πλ. 7.

539. [μετὰ τὸν ἀρ. 26]. Ἀπόλλων γυμνός, ὄρθιος,
πρὸς ἀριστεράν, δαφνοστεφής· κρατῶν τῇ δεξιᾷ φοί-
νικα καὶ στέφανον μετὰ ληνίσκων στηρίζεται ἐπὶ
τρίποδος ὀπισθεν κειμένου, ἐφ' οὗ ναίει. ἐπ. Ζ'. τ.
δ. μ. 16. πλ. 9. λίθ. συριακός (grenat oriental).

540. [μετὰ τὸν ἀρ. 38]. Ὁ Ἀχταίων, γονυπετής
κάτω, ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, τὴν δὲ δεξιάν ἀ-
ναταίνει· κάτωθεν τὸ τοῖον καὶ ἡ φαρέτρα, ὀπισθεν δέν-
δρον, ἀριστερόθεν κύων θηρευτικός. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'.
μ. 14. πλ. 16. λίθ. ἱσπικ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

541. [μετὰ τὸν ἀρ. 47]. Προτομή Παλλὰδος πρὸς
δεξιάν· τὸ ὀπισθεν τοῦ κράνους σχηματίζει κεφαλὴν
Σιληνοῦ. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 12. πλ. 10. λίθ. ἀχά-
της γαλακτόχρους κυρτός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

542. [μετὰ τὸν ἀρ. 67]. Ἄρης ὄρθιος, βαδίζων
πρὸς δεξιάν, φορῶν κράνος καὶ θώρακα, κρατῶν δόρυ
καὶ φέρον τρόπαιον ἐπ' ὤμων (οὕτως ἐνίστα εἰκονί-
ζεται ὁ Ῥωμύλος) ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 18. πλ. 13.
λίθ. ἱσπικ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

543. [μετὰ τὸν ἀρ. 77]. Ἀφροδίτη ἡ ἀνίκητος
(Venus victrix), ὄρθια, πρὸς δεξιάν· τῇ δεξιᾷ στη-
ρίζεται ἐπὶ κίονος ἔχουσα δόρυ, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κρα-
τεῖ κράνος, πρὸ τῶν ποδῶν ἡ ἀσπίς. ἐπ. Ζ'. τ. Ε'.
μ. 11. πλ. 8.

544. [μετὰ τὸν ἀρ. 79]. Ἡ αὐτὴ παράστασις. ἐπ.
Ζ'. τάξ. δ'. μ. 9. πλ. 6. λίθ. ἱσπικ κεραμόχρους,
τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

545. [μετὰ τὸν ἀρ. 92]. Ἑρμῆς γυμνός, ὄρθιος,
πρὸς δεξιάν, στηρίζει τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἐπὶ
κίονος καὶ κρατεῖ· κεφαλὴν κριοῦ, τῇ δὲ ἀριστερᾷ
ὀπισθεν κρατεῖ κηρύκειον. ἐπ. Ζ'. τάξ. ε. μ. 12. πλ.
13. λίθ. ἱσπικ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

546. [μετὰ τὸν ἀρ. 95]. Ἑρμῆς ὄρθιος, πρὸς ἀρι-
στεράν, κρατεῖ βαλάντιον τῇ ἀριστερᾷ ἐφ' ἧς ἴστα-
ται ἀλέκτωρ, τῇ δὲ δεξιᾷ κηρύκειον· κάτωθεν πρὸ
τῶν ποδῶν αἶψ· ὀπισθεν σκορπίος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν
λύχνος. ἐπ. Η'. τάξ. ε'. λίθ. σάρδιος, τοῦ Κ. Ν. Δρα-
γούμη.

547. [μετὰ τὸν ἀρ. 107]. Προτομή ἀντωπός Βά-
χου τοῦ Ἰνδικοῦ (ἑρμοειδής), ἀμπελοστερούς. ἐπ. τ.
τάξ. ε'. μ. 15. πλ. 12. λίθ. συριακός (grenat ori-
ental), τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

548. [μετὰ τὸν ἀρ. 109]. Βάχχος νεανικός, γυ-
μνός, ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν· κρατεῖ τῇ ἀριστερᾷ ὀπι-
σθεν θύρσον, τείνει τὴν ἐτέραν πρὸς Σατυρίσκον πα-
ριστάμενον· ὀπισθεν δὲ τοῦτου δένδρον. ἐπ. Ζ'. τάξ.
δ. μ. 11. πλ. 9. λίθος ἀχάτης δίχρους, τοῦ Κ. Ν. Δρα-
γούμη.

549. [μετὰ τὸν ἀρ. 115]. Σάτυρος γυμνός, ὄρθιος,
ἐπιστρέφων πρὸς δεξιάν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ προσω-
πίδα, τῇ δὲ δεξιᾷ ἐρείδόμενος ἐπὶ κίονος, καὶ ἔχων

καλαύροπα. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 19. πλ. 13. λίθ. ε-
νός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

550. [μετὰ τὸν ἀρ. 133]. Προτομή Βάχχης, ἀν-
τωπός, ἀνθοστερούς, ἐκτερώθεν βότρυς ἐν εἰδεί πλο-
κάμων καταπίπτοντας. ἐπ. (;) Ζ'. τάξ. ε. μ. 13 πλ.
18. λίθ. σάρδ. τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

551 [μετὰ τὸν ἀρ. 136]. Ἐν τῷ μέσῳ Μαινὰς
ἡμίγυμνος, ἐκδεσχευμένη, κλασσευμένη, γο-
νυπετής ἐπὶ βάθρου βωμοειδοῦς ἀνθεμίοις κεκοσμημέ-
νου, στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, κρατεῖ τῇ ἀρι-
στερᾷ εἰδώλιον Ἀθηνᾶς· παίζουσα τὸν διπλοῦν αὐ-
λόν. Ἐμπροσθεν ἑρμῆς Πανὸς πριαπίζοντος· ὀπισθεν
Σάτυρος ἐν λουτρῷ καθήμενος πίνει κρατῶν θύρσον
(προβάλα Μυλλέρ. Β. 568 καὶ 559 καὶ τὸν ἀρ. 137
τῆς παρούσης συλλογῆς, οὗ ἡ λίθος εἶναι παρα-
ποίησις τῆς παρούσης) ἐπ. ε'. (;) τάξ. ε. μ. 24. πλ.
21. λίθ. ἱσπικ κεραμόχρους, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

552. [μετὰ τὸν ἀρ. 147]. Δύο συμπεφυκότες πρό-
σωπα γερόντων γενειητῶν· κάτωθεν ἐν τῷ μέσῳ ῥά-
παλον· ἄνωθεν ἐπικαθεται λαὸν πρὸς δεξιάν· ὑπὲρ
αὐτὸν δὲ ἵπταται ψυχὴ· δεξιόθεν στάχυς. ἐπ. Ζ'.
τάξ. ε'. μ. 13. πλ. 11. λίθ. σάρδιος, τοῦ Κ. Ν. Δρα-
γούμη.

553. [μετὰ τὸν ἀρ. 148]. Ἀριστερόθεν Σάτυρος,
ὄρθιος, πρὸς δεξιάν, φορῶν θερίστριον καὶ νεβρίδα·
ἐμπροσθεν δὲ αὐτοῦ Βάχχη ὄρθια, ἐνδεδυμένη, κρα-
τοῦντας ἀμφότεροι εὐλαβῶς ἀγγεῖον αἵωνον. ἐπ. Ζ'.
τάξ. ΣΤ'. μ. 16. πλ. 12. λίθ. σάρδιος τοῦ Κ. Ν. Δρα-
γούμη.

554. [μετὰ τὸν ἀρ. 161]. Δεξιόθεν Ἑρως μορμο-
λυττόμενος, ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν, φορῶν ἀσπίδα,
καὶ μέγα μορμολύκειον, ὡς φύνητρον καταλήγον εἰς
πτηνόν, κρατοῦν εἰς τὰ ῥάμφος δίλωρον μάστιγα,
ροβίζει ἕτερον Ἑρῶτα, ἐμπροσθεν αὐτοῦ φεύγοντα
καὶ ἐπιστρέφοντα τὴν κεφαλὴν, ὅστις φαίνεται ἐντρα-
μος καὶ τοὶ κρατῶν ῥάπαλον. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 16.
λίθος σαρδώνυξ δίχρους, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

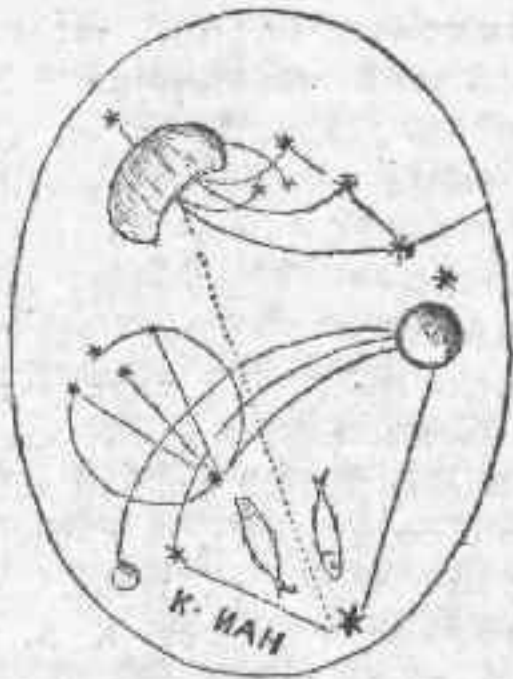
555. [μετὰ τὸν ἀρ. 206]. Κεφαλὴ Γοργόνος, ἀν-
τωπός. ἐπ. Η. τάξ. ΣΤ'. μ. 9. πλ. 8. λίθ. σαρδών-
υξ κυρτός.

556. [μετὰ τὸν ἀρ. 208]. Τύχη ὄρθια, πρὸς ἀρι-
στεράν, κρατεῖ πηδάλιον, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κέρας Ἀ-
μαλθείας. ἐπ. Ζ. τάξ. δ'. μ. 11. πλ. 12. λίθ. σάρ-
διος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

557. [μετὰ τὸν ἀρ. 228. Πρόσθες ὡς ἐπίματρον,
ὠροσκόπιον] α) Ἐμπροσθεν ἄνωθεν, ἐν τῷ μέσῳ Ζεὺς
καθήμενος ἐπὶ δίφρου, πρὸς δεξιάν, καὶ κρατῶν σκήπ-
τρον· ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἡ Ἥρα ὄρθια τείνουσα αὐτῷ
τὴν χεῖρα, ὁ Ποσειδὼν κρατῶν τρίαιναν, ὁ Ἑρμῆς
κρατῶν κηρύκειον καὶ ὁ Ἥφαιστος κρατῶν σφύραν,
πάντες ὄρθιοι πρὸς ἀριστεράν. Ἀριστερόθεν δὲ τοῦ
Διὸς ἡ Παλλὰς, ὄρθια, ἐκείδουμένη ἐπὶ τῆς ἀσπίδος,
τείνουσα τὴν χεῖρα, ὁ Φοῖβος (ὡς Ἥλιος) ἀκτινωτός,
ἡ Ἄρτεμις (ὡς Σελήνη), ἔχουσα ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν
ἡμισέληνον καὶ φοροῦσα φαρέτραν, καὶ ὁ Ἄρης, πάν-
τες ὄρθιοι πρὸς δεξιάν. Κάτωθεν δὲ τοῦ θρόνου τοῦ
Διὸς, ἀετὸς κρατῶν εἰς τοὺς ὄνυχας κροαυόν· ἐκατέ-

ρωθεν δὲ αὐτοῦ Λ V Λ. I H Y) ε. Z. ἐπ. A. τάξ. δ'. μ. 14. πλ. 18.

6) ὁπισθεν (ἀντιγραφὴν κατὰ τὴν λίθον).

Ἐννοήσιον, ὅπερ, κατὰ τὴν γνώμην φίλου ἀστρονόμου, εἰκονίζει τὸν ἀστερισμὸν Ὑδροχόου (καὶ ὑδρία ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον καὶ λατινιστὶ amphora, ἀμφορεύς). ἔνωθεν πρὸς ἀριστεράν κείμενον, μετὰ τῶν προσανηκόντων ἀστέρων καὶ ἄλλων παρακειμένων. Γραμμὴ δὲ ἐστιγμένη διήκει ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου πρὸς τὸν ἀμέσως κάτωθεν ἐπόμενον ἀστερισμὸν τοῦ Ζωδιακοῦ (τοῦ Ἰχθύος). δεξιόθεν δὲ τῆς γραμμῆς ταύτης σφαῖρα, καὶ ἀριστερόθεν κάτωθεν ἑτέρα μικροτέρα· μεταξύ δὲ ἐκατέρωθεν τῆς γραμμῆς, δύο ἰχθύς (σύμβολον τοῦ φερωνόμου ἀστερισμοῦ), ὑπ' αὐτοὺς δὲ K. N. H. Οἱ δὲ ἀστέρες καὶ αἱ σφαῖραι συνδέονται διὰ τῶν καὶ εὐθειῶν. τάξ. δ'.

Ἡ ἐστιγμένη γραμμὴ φαίνεται, ὅτι εἰκονίζει τὴν ἐκλειπτικὴν, αἱ δὲ λοιπαὶ γραμμαὶ συνδέουσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πινάκων, τοὺς κυριωτέρους ἀστέρας ἐκάστου ἀστερισμοῦ, πρὸς εὐχερεστέραν ἀντίληψιν καὶ μνήμην τοῦ σχήματος αὐτοῦ. Ἀλλὰ τῶν σφαιρῶν ἡ ἐννοία μένει ἀνεξήγητος· εἶναι δὲ ἴσως πιθανόν, ὅτι σημαίνουν συνόδον δύο πλανητῶν.

Σημειωτέον δ' ἐν γένει, ὅτι τὸ ὅλον σχῆμα ἐπιπολαιῶς πως παριστᾷ τὴν θέσιν τῶν ἀστέρων ὅθεν καὶ ὁ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς τῆς ἐποχῆς εἰς ἣν ἀνήκει, ὡς ἐκ τῆς τότε θέσεως τῆς ἐκλειπτικῆς, ἥτις ἐνταῦθα, διὰ τῆς ἐστιγμένης γραμμῆς εἰκονίζεται, ἀποδίδει ἀδύνατος. Ὡς ἐγγύστα δὲ ἡ ἐποχὴ τοῦ ὠροσκοπίου τούτου δὲν φαίνεται ἀρχαιότερα τοῦ τέλους τοῦ γ'. αἰῶνος M. X. τάξ. δ'. μ. 24. πλ. 19. λιθ. ὄνουξ. Ἀλλ' ἡ ἐποχὴ τῆς ἐμπροσθεν ἐπιφανείας α', ἥς ἡ παράστασις ἀνέκει εἰς τὸ κατὰ τὸν γ'. M. X. αἰῶνα θερησκευτικὸν σύστημα τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, εἶναι ὡς φαίνεται ἀρχαιότερα (Z)· διότι κατὰ τὸν γ'. αἰῶνα αἱ μὲν παραδόσεις τῆς ἀρχαίας σφραγιδολυφίας πανταχόθεν εἶχον ἐκλίπει, ἐπεκράτει δὲ πανταχοῦ ὁ χριστιανισμός. Ὅθεν πρέπει νὰ υποθέσωμεν, ὅτι ἐπὶ ἀρχαιότερου σφραγιδολίθου ἐχαράχθη κατὰ τὸν γ'. αἰῶνα τοῦτο τὸ ὠροσκόπιον.

558. [μετὰ τὸν ἀριθ. 231]. Νέμεσις (τὸ ἄνω ἡμισυ τοῦ σώματος) πρὸς ἀριστεράν, πτερωτὴ κρατεῖ

τῇ δεξιᾷ ἄκροις δακτύλοις τὴν ἐσθῆτα, τὴν δεξιὴν ὑπερέχει τροχού. (ε) ἐπ. ε. τάξ. β'. μ. 17. πλ. 12. λίθος ἱασις καρεμύχρους, τοῦ K. N. Δραγούμη.

559. [μετὰ τὸν ἀριθ. 236. ὑπὸ τὸ 8]. Θεός, ὄρθιος, φορῶν χιτῶνα, πρὸς ἀριστεράν, μετὰ κεφαλὴν ἀκτινωτὴν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ἀνεμμένη, διὰ τοῦ ὤμου, μᾶστιγα, τὴν δ' ἐτέραν, ὡς ἐμπρός· κάτωθεν KAM [; Καμαρεῖτις. ὡς ἀναγινώσκεται ὁπισθεν τῶν νομισμάτων τῆς ἐν Καρίᾳ Νύσσης (Ἀδριανοῦ, Ἀντωνίνου τοῦ εὐσεβοῦς, Μάρκου Αὐρηλίου) καὶ τῆς ἐν Φρυγίᾳ Ἀγκύρας (Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς), ἥτις παριστᾷ τὸν θεὸν Μῆνα, ἱσταμένον καὶ κρατοῦντα τῇ δεξιᾷ φιάλην, τῇ δ' ἀριστερᾷ πέλεκυν (ἔραβιστὶ Καμάρ σημαίνει τὴν Σελήνην). β' ἐπ. Eckel Doctrina num. σελ. 131] ἴσως λοιπὸν ὁ εἰκονιζόμενος εἶναι τοπικὸς τις θεὸς ἀντίστοιχος τῷ Μηνί. ἐπ. Z'. τάξ. δ'. μ. 15. πλ. 12. λίθος ἱασις πράσιος μετὰ θορὰ στίγματα.

560 [μετὰ τὸν ἀριθ. 239]. Ἥλιος ἐλαύνων τέθριππον, οὗ ἐκατέρωθεν δύο ἵπποι, ἀναστεινὼν τὰς χεῖρας καὶ κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ μᾶστιγα (παρὰ βάλανους νομίσματα Πρόβου). ἐπ. Z'. τ. δ' μ. 12. πλ. 14. λ. ἀχάτης λευκός, τοῦ K. N. Δραγούμη.

561. [μετὰ τὸν ἀριθ. 242]. Τρίτων περιβάδην ἐποχοῦμενος ἐπὶ θαλασσίῳ τέρατι, πρὸς δεξιάν, οὗ τὸ μὲν σῶμα ἵππου, ἡ δὲ οὐρὰ ἰχθύος. ἡ δὲ λαιμὸς κύκνου, ἡ δὲ κεφαλὴ δράκοντος. Ὁ δὲ Τρίτων κρατεῖ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸν λαιμὸν τοῦ τέρατος τούτου, τῇ δὲ δεξιᾷ δίλωρον μᾶστιγα· κάτωθεν κύματα λευκά (ἐπὶ λευκῆς στιβάδος) ἐπὶ κυανῆς θαλάσσης. ἐπ. ε. τάξ. γ'. μ. 10. πλ. 11. ὄνουξ δίχρους, τοῦ K. N. Δραγούμη.

562. [μετὰ τὸν ἀριθ. 255]. Νίκη ὄρθια πρὸς ἀριστεράν, πτερωτὴ, φοροῦσα κράνος (ὡς Ἀθηνᾶ Νίκη), κρατοῦσα τῇ ἀριστερᾷ κέρκε Ἀμαλθείας, τῇ δὲ δεξιᾷ πηδάλιον καὶ στάχυς (τὰ σύμβολα τῆς ἀγῆτης καὶ τῆς Τύχης). ἐπ. A'. τάξ. ε. μ. 13. πλ. 10. μίγμα ἀρχαῖον, τοῦ K. N. Δραγούμη.

563. [μετὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν]. Προτομὴ Διὸς Ἀμμωνος, πρὸς ἀριστεράν, ἀκτινωτὴ. ἐπ. Z'. τάξ. γ'. μ. 14. πλ. 11. λίθος σαρδώνυξ.

564. [μετὰ τὸν ἀριθ. 264 ὑπὸ τὸ 6] Προτομὴ Διὸς Σεράπιος πρὸς δεξιάν, ἐπ. Z'. τ. ε. μ. 10. πλ. 9. λιθ. ἀχάτης κυρτός, τοῦ K. N. Δραγούμη.

565. [μετὰ τὸν ἀριθ. 266]. Προτομὴ Διὸς Σεράπιος, μοδιοφόρον, πρὸς ἀριστεράν· κάτωθεν ἀριστερόθεν ῥάβδος, δεξιόθεν σφαῖρα, ὑπ' αὐτὴν δὲ ἀγγεῖον ἐπ. Z'. τάξ. δ'. μ. 9. πλ. 5. λίθος σάρδιος.

566. [μετὰ τὸν ἀριθ. 266]. Προτομὴ Διὸς Σεράπιος μοδιοφόρου, πρὸς ἀριστεράν· περίξ TEPIT ΛΑΑ (Τερτύλλα). ἐπ. Z'. τάξ. δ'. μ. 11. πλ. 8. λίθος ἱασις ἐρυθρός.

567. [μετὰ τὸν ἀριθ. 266]. Προτομὴ Διὸς Σεράπιος, πρὸς δεξιάν, μοδιοφόρου· ἐκατέρωθεν V N. ἐπ. Z'. τάξ. ε. μ. 8. π. 6. λιθ. σάρδιος, τοῦ K. Ἰδάνορ.

568. [μετὰ τὸν ἀριθ. 268]. Συγκείμεναι προτομαὶ πρὸς ἀριστεράν Διὸς Σεράπιος, ἐσταμμένου καὶ φοροῦν-

Περιγραφή ἐκτύπων: ἀρχ: σφραγιδοχ: ἀντιχρ: Πίναξ Β: (Πατδ: φυλ: 116-20)

ἀρ: 426.

ΓΑΓΔΕΖΙΜΟΖ

ἀρ: 453.

ΚΡΕΟΝΤΙΔΑΕΜΙ

ἀρ: 511 (β)

* κ * κ *
Ι Θ ^ Ο Ψ
† † † †

ἀρ: 512.

W 4 A
4 W 4
A 4 Ψ I
I 3

ἀρ: 512.

ΑΔΟΝΑΙ | ΙΑΨ
ΑΒΡΑΣΑΖ | ΘΕΝΟΡ

ἀρ: 515 (β) (α)

ΡΑΜΑ | ΑΜΑΖ | ΜΑΖΑ
ΖΑΓΑ | ΑΓΑΖ | ΓΑΓΑ
ΣΑΒΑ | ΑΒΑΡ | ΒΑΡΑ
ΑΒΑΡ | ΒΑΡΑ | ΑΡΑΜ
ΑΜΑΖ | ΜΑΖΑ | ΑΓΑΖ
ΑΓΑΖ | ΓΑΓΑ | ΑΣΑΒ

β)

ΑΖΑΓΑΕ
ΑΒΑΡΑΜ ΖΑ
ΓΑΓΑΒΑΡΑΜΑ
ΑΓΑΓΑΒΑΡΑΜ
ΑΖ ΓΑΓΑΒΑ
ΡΑΜΑΖΑ ΑΙ
ΑΒΑΡΑΜΑΖ
ΑΓ ΓΑΒΑ
ΡΑΜΑΖΑ
ΓΑ

ἀρ: 516.

Α Β Ρ
Α Γ Α
Σ Γ
Ε Μ Ε
Ε Ε Ι Λ Ι

ἀρ: 517 (ἀντιγραμ)

Л Н И Ц У Т В Л
Θ Ε Ψ Ε Ι Η Η
Л Ъ Ε Σ Ε Ι Η
Ο Φ Η Η

ἀρ: 518 (β)

ἀρ: 520 (ἀντιγραμ)

Λ Ε Β Ψ Μ
Η Ι Ψ Ο Ε
Ψ Λ Η Ο Ε Ι

ἀρ: 521.

α)
ΜΑΡΘΙ ΘΥΡΙΓΕ
ΗΟΥΣ ΟΡΟ ΟΡΜΕ
Ι ΦΕΙ ΓΑΡ
4 W 4 0
Θ 1 0 1

ἀρ: 522.

α)
Υ Ο Β Μ Α 4
β)
Τ Η Ε Π Α Σ Χ Ο Υ
Ε Η Σ Τ Ο Θ Η Η Μ
Α

ἀρ: 523.

Υ Ο Ι Η Ε Ι Η Α Ι
* Π Η Ι Η Ψ
Ζ Ξ

ἀρ: 524

Α Μ Ν Δ Ε Ι
Τ Α Θ Η Σ Ψ Ν
Ο Δ Ε Χ Ε Ι
Θ Α Σ Π Ι Α Σ
Θ Ρ Α Ι

ἀρ: 525

Σ Θ Ο Ν Β
Α Σ Α Η Μ Α
Α Α Κ Τ Ο Ν
Β Α Λ Α Κ Α
Μ Υ Λ Ο Μ Υ
Α Β Ρ Α Μ Υ
Μ Α Ψ Α Β
Ι Α Μ Μ Α

ἀρ: 526

Α
Β Λ Α Ν
Α Θ Α Ν Α
Λ Β Α Σ Ε Σ Ε
Γ Γ Ε Ν Β Α Δ
Φ Α Ρ Α
Γ Γ Η Ε

ἀρ: 527.

Θ Ε Δ Σ Ι Ο Σ
Ε Μ Ι Ζ Α Μ Α
Μ Ε Μ Ε Α Ν
Ο Ι Γ Ε

τος μόδιον, καὶ Ἰσίδος φορούσης τὸν συνήθη κόσμον, ὡς ἀπαντᾷται ἐπὶ Πτολεμαϊκῶν νομισμάτων. ἐπ. Ζ. τάξ. ε'. μ. 12. πλ. 11. λίθος σμάραγδος, κυρτός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

569. [μετὰ τὸν ἀριθ. 269]. Ζεὺς Σέραπις, μοδιόφορος ἐπὶ θρόνου, πρὸς ἀριστεράν, κρατεῖ σκήπτρον, τῇ δὲ δεξιᾷ φιάλην. κάτωθι ὁ Κέρβερος. ἐπ. Η'. τάξ. ε'. μ. 14. πλ. 11. λίθ. σάρδιος.

570. [μετὰ τὸν ἀριθ. 270]. Ζεὺς Σέραπις, ἐπὶ θρόνου καθήμενος, ἀντιπός, κρατῶν τῇ δεξιᾷ σκήπτρον· δεξιόθεν ὁ Ἀρποκράτης ὄρθιος, ἀντιπός, κατὰ τὸ σύνηθες σχῆμα· ἀριστερόθεν Τύχη κρατοῦσα κέρας Ἀμαλθείας καὶ πηδάλιον. ἐπ. Ζ. τ. δ. μ. 12. πλ. 15. λίθ. ἀγὰτ. κηλιδωτός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

571. [μετὰ τὸν ἀριθ. 271]. Ὁ Ἀρποκράτης ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ κέρας Ἀμαλθείας, τὴν δὲ δεξιάν φέρων πρὸς τὴν ὄψιν. ἐπ. Η'. τάξ. δ'. μ. 10. πλ. 8. λίθος ὄνουξ, κυρτός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

572. [μετὰ τὸν ἀριθ. 276 ὑπὸ τὸ ζ]. Προτομή Ἰσίδος πρὸς δεξιάν, φορούσης δίσκον μεταξὺ δύο κεράτων κριοῦ, ὧν ὑπέρκειται ψέντ. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 11. πλ. 6.

573. [μετὰ τὸν ἀρ. 290]. Προτομή Ἡρακλέους, πρὸς δεξιάν, γενειήτου. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 6 τ. 5. λιθ. ὄνουξ, κυρτός τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

574. [μετὰ τὸν ἀρ. 292]. Ἡρακλῆς, ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ λεοντήν, τῇ δ' ἐτέρᾳ βόβαλον (παράθελε νομίσματα Αἰτωλῶν). ἐπ. Η'. τάξ. ε. μ. 13. πλ. 9. λιθ. σάρδιος κυρτός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

575. [μετὰ τὸν ἀρ. 392. ὑπὸ τὸ . 6]. Κάδμος, ὀκλαζών πρὸς ἀριστεράν, φορῶν κράνος καὶ κρατῶν ἀσπίδα· ἐμπροσθεν ὁ δράκων ὄρθιος. ἐπ. Ζ'. τάξ. γ. μ. 11. πλ. 10. λιθ. ὑάκινθος τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

576. [μετὰ τὸν ἀρ. 323]. Ἦρως τοῦ Τρωϊκοῦ κόχλου (Ὀδυσσεύς), φορῶν πῖλον, ὄρθιος, γυμνός, πρὸς δεξιάν· κρατεῖ τῇ δεξιᾷ κάτωθεν μάχαιραν, τῇ δ' ἐτέρᾳ τὴν χλαῖναν καὶ ἀμφίσολόν τι σύμβολον. ἐπ. Ζ. τάξ. γ. μ. 22. πλ. 17. λιθ. ἱασπὶς κεραμόχρους, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

577. [μετὰ τὸν ἀρ. 331. ὑπὸ τὸ α)]. Εἰκονικὴ προτομή γέροντος γενειήτου, φοροῦντος διάδημα, πρὸς ἀριστεράν. Κατὰ τὸν χαρακτῆρα ὁμοιάζει τὰ κατ' ἰδέαν εἰκόνας τῶν ἐπτά πρώτων βασιλέων τῆς Ῥώμης. ἐπ. Ζ'. τάξ. γ. μ. 12. π. 11. λιθ. ἀγὰτ. τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

578. [μετὰ τὸν ἀρ. 332, πρόσθε αὐτοκράτορες]. Αὐτοκράτωρ ἐπὶ δίφρου ὀκλαδίου καθήμενος πρὸς δεξιάν, φορῶν παραζώνιον καὶ κρατῶν σκήπτρον· ἐμπροσθεν αὐτοῦ γονυπετὴς ἀνὴρ προσφέρει αὐτῷ κεφαλὴν (πολεμίου), ὀπισθεν δύο ὀπλῖται ὄρθιοι νέων. ἐπ. δ'. μ. 18. πλ. 19. λιθ. σάρδιος.

579. [μετὰ τὸν ἀρ. 335]. Προτομή τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου πρὸς δεξιάν, φοροῦντος διάδημα. Διακρίνεται τὸ ἄνω τοῦ θώρακος· παρατηρεῖται τὸ ἀνάσιλον τρίγωνον καὶ ἡ ἀνάτασις τοῦ αὐχένος· ἐν πασὶν δὲ ἐπιφαίνεται ὁ χαρακτῆρ τοῦ λυσίππειου ἀνδριάντος

καὶ ἀρμόζει τὸ γνωστὸν δίστιχον· *Ἀδασοῦντι δ' ἔαικεν ὁ γάλλος, εἰς Δία Λεύσων. Γῆν ἔπ' ἐμοὶ τίθεμαι, Ζεῦ, σὺ δ' Ὀλυμπον ἔχει.* Ἡ μὲν τεχνотраπία καλλίστη, ἡ δ' ἀπαργασία ἔχει τι μεγαλότεχνον, ἄνω πολλῶν λεπτομερειῶν. ἐπ. Δ. τάξ. ε. μ. 12. πλ. 12. λίθος σάρδιος, εὐρεθεὶς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

580. [μετὰ τὸν ἀρ. 336]. Προτομή Κικέρωνος πρὸς ἀριστεράν. ἐπ. ε. τάξ. α'. μ. 21. πλ. 19.

581. [μετὰ τὸν ἀρ. 347]. Προτομή εἰκονικὴ αὐτοκράτορος πρὸς δεξιάν (ἢ Μάρκου Αὐρηλίου) ὑποπτών (ἢ Ζ) τάξ. γ'. μ. 20. πλ. 15. λίθος, ἀγὰτ. πρᾶσινος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

582. [μετὰ τὸν ἀρ. 353]. Προτομή εἰκονικὴ φιλοσόφου γενειήτου πρὸς δεξιάν ὀπισθεν ΣΕΛΕΥΚ (τὰ Σ καὶ Β σεληνοειδῆ). ἐπ. Ζ. τάξ. γ. μ. 17. πλ. 15. λιθ. ὄνουξ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

583. [μετὰ τὸν ἀρ. 364]. Προτομή εἰκονικὴ γυναικὸς πρὸς δεξιάν· ἡ κόμη εἶναι περιέργως διασκευασμένη ὡς ἐπὶ τοῦ Τίτου, ἀλλ' ἐτι φορτικώτερον· ἐπιγρ. ΔΑ ΚΗ (Δακη). ἐπ. Ζ'. τάξ. δ'. μ. 10. πλ. 9. λιθ. σάρδιος.

584. [μετὰ τὸν ἀρ. 369]. Ἀνὴρ νέος, ὄρθιος, ἀντιπός, ἐπιστρέφων, πρὸς δεξιάν· ἐμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα ὄρθιον μὲ κεφαλὴν· κυνός, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἐν εἶδει μομίας εἶναι εἰληγμένον μὲ ἱμάντας. ἐπ. Ζ. τάξ. ε'. μ. 10. πλ. 8. λιθ. ὄνουξ δίχρους.

585. [μετὰ τὸν ἀρ. 376 πρόσθε δ) μαρτεία]. Ἀνὴρ ὄρθιος, φορῶν χλαμύδα, πρὸς δεξιάν, κρατεῖ τῇ δεξιᾷ μέγαν κλάδον κάτω βέποντα, τῇ δ' ἐτέρᾳ φιάλην ἐν ᾗ ἰδρος φαίνεται δὲ, ὅτι παριστᾷ μάντιν. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 15. πλ. 12. λιθ. ἱασπὶς κεραμόχρους, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

586. [μετὰ τὸν ἀρ. 377]. Ἀνὴρ καθήμενος, γονυπετὴς, στηρίζεται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς, τὴν δ' ἐτέραν ἐπὶ τοῦ γόνατος ἀναπαύει (ἀθλητής). ἐπ. Η'. τάξ. δ'. μ. 9. πλ. 11. λιθ. ἀμέθυστος κυρτός, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

587. [μετὰ τὸν ἀρ. 380]. Μαχητὴς, γυμνός, ὄρθιος, πρὸς ἀριστεράν, φορῶν κράνος ὑπὸ τὴν ἀριστεράν χεῖρα κάτωθι ἡ ἀσπίς· ἐμπροσθεν δὲ αὐτοῦ ἀμφορεύς, ἐξ οὗ ἐξέρχεται ῥέχθος· ὑπεράνω δὲ ἀμφίσολον σχῆμα. ἐπ. Η'. τάξ. δ. μ. 12. πλ. 8. λιθ. ὄνουξ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

588. [μετὰ τὸν ἀρ. 381]. Δύο μονομάχοι, φοροῦντες κράνη, κρατοῦντες ἀσπίδας καὶ ξίφη, ἀντικρὺ ἀλλήλων παλαίουσιν. Ἡ ἐργασία, κατὰ τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, ἀναμνηστικὴ τὰ νομίσματα τοῦ Τιτουρίου γένους (gentis Tituriae). ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 12. πλ. 14. λιθ. σάρδιος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

589. [μετὰ τὸν ἀρ. 382]. Παράστασις ἵπποδρόμου Ῥωμαϊκοῦ· ἐν τῷ μέσῳ φαίνεται τὸ τειχίον (ἢ Spina) ὀριζοντίως διακοῦν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς λίθου· ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἡ νύσσα (meta), ἐτι δὲ διαφορὰ συνήθη σχήματα. Ἐκατέρωθεν τῆς νύσσης δύο ἀρματοδρόμοι ἐλαύνοντες ξυνορίδας, πρὸς δεξιάν. Ἐκατέρωθεν δὲ, κάτωθεν τοῦ τειχίου ἑταροὶ δύο ἀρματοδρόμοι ἐλαύνοντες ξυνορίδας πρὸς ἀριστεράν. ἐπ. 2.

2. τάξ. δ. μ. 10 πλ. 11. λίθ. σάρδιος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

590. [μετὰ τὸν ἀρ. 386]. Μαχητῆς, ὄρθιος, γυμνός, πρὸς ἀριστεράν, φορῶν κράνος, στηρίζεται διὰ τῆς δεξιᾶς ἐπὶ λόγχης, τῇ ἐτέρᾳ δὲ κρατεῖ ἀσπίδα. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 12. πλ. 8. σαρδώνυξ τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

591. [μετὰ τὸν ἀρ. 392 ὑπὸ τὸ α)]. Κυνηγός, ὄρθιος, ἀντωπός, κρατῶν τῇ δεξιᾷ δόρυ ἐκτείνει τὴν δεξιάν· ἐμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει κύων. ἐπ. Η. τ. ζ'. μ. 11. πλ. 13. λίθ. ἱασπιδεὺς ἐρυθρός.

592. [μετὰ τὸν ἀρ. 397 ὑπὸ τὸ γ').]. Ποιμὴν, ὄρθιος, πρὸς δεξιάν, κρατῶν καλαῦροπα· ἐμπροσθεν αὐτοῦ δένδρον καὶ αἰξὶ πρὸς αὐτὸ ἀναπηδῶσα. ἐπ. Ζ'. τάξ. δ. μ. 8. πλ. 5. λίθ. ὄνουξ με λευκὰς καὶ μελαίνας στιβάδας, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

593. [μετὰ τὸν ἀρ. 409]. Ἀετὸς ὄρθιος, ἀντωπός, ἐπιστρέφει πρὸς δεξιάν, κρατεῖ καὶ σπαράσσει λαγῶν (παράβαλε νομίσματα Χαλκίδος). ἐπ. ζ. τάξ. γ'. μ. 8. πλ. 10. λίθ. ἱασπιδεὺς ἐρυθρός.

594. [μετὰ τὸν ἀρ. 426]. Βοὺς ἐπιστρέφουσιν πρὸς ἀριστεράν, κάτωθι μόσχος θηλάζων (παράβαλε νομίσματα Δυρραχίου). ἐπ. Β. τάξ. γ. μ. 11 πλ. 10. λίθ. ὑάκινθος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

595. [μετὰ τὸν ἀρ. 429]. Γρύψ βαδίζων πρὸς ἀριστεράν, ἀναπεπταμένος ἔχων τὰς πτέρυγας. ἐπ. ζ. τάξ. γ. μ. 23. πλ. 27. λίθ. κρύσταλλος, σκαρβαῖος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

596. [μετὰ τὸν ἀρ. 445]. Ἰππόκαμπος θεῶν ἐπὶ τῶν κυμάτων πρὸς δεξιάν. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 12. πλ. 15.

597. [μετὰ τὸν ἀρ. 449]. Ἴππος βαδίζων πρὸς δεξιάν, κύπτων κάτω τὴν κεφαλὴν· πέριξ ἀστράγαλος. ἐπ. Ζ. τάξ. γ. μ. 11. πλ. 12 λίθ. ὄνουξ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

598. [μετὰ τὸν ἀρ. 475]. Σύμπλεγμα ζώων· ἄνωθεν θηρίον καταβιβρώσκον δορκάδα κάτωθεν ἱσταμένην· κάτωθεν δὲ αὐτῆς ἕτερον θηρίον ὑπτιον καταβιβρώσκον αὐτὴν (παράβαλε τὰ Μηλιακά) ἐπ. Β. τάξ. ε. μ. 19. πλ. 19. λίθ. ὄνουξ, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

599. [μετὰ τὸν ἀρ. 478]. Ἴς πρὸς δεξιάν ἱσταμένη· κάτωθεν ἐννέα χοιρίδια θηλαζόντα· ἄνωθεν Αἰνχράτ· κάτωθεν δὲ ΠΑ ΑΛΒ. νέον. τάξ. ε. μ. 14. πλ. 21. λίθος ἀργιλλώδης τετραγωνικός. τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

Τὸ κακότεχνον τοῦτο ἔργον παρελήφθη ἐν τῇ συλλογῇ, διότι ἀνακαλεῖ τὴν χυδαίαν καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος διαδεδομένην πρόληψιν, ὅτι ἡ ἀρχαιότης παρίδωκεν ἡμῖν ἀνεκτίμητον σφραγιδόλιθον τὴν προκειμένην εἰκονίζοντα παράστασιν· ὅτι ὁ ἀφ' οὗτος τεχνίτης τὴν πρόληψιν ἐκείνην εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν εἶναι προφανές· ἀλλ' ἀγνοῶ τὴν πηγὴν τῆς παραδόσεως, ἥτις δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν τινα πρὸς τὴν λατρείαν τῆς Δήμητρος, ἢ καὶ νὰ πηγάζῃ ἐξ ἱστορικῆς τινος ἀγνώστου σήμερον περιστάσεως.

600. [μετὰ τὸν ἀρ. 488]. Γοργόνειον. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 8. πλ. 6 λίθ. σάρδιος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

601. [μετὰ τὸν ἀρ. 510]. α) ἐμπροσθεν· Ζεὺς κα-

υῆμενος ἐπὶ δέφρου πρὸς δεξιάν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ριάλην, τῇ δὲ δεξιᾷ σκῆπτρον· ἐμπροσθεν τῆς ὕψεως ἄστῆρ, πρὸ τῶν ποδῶν ἄστὴρ· πέριξ (κισσηδὸν, ἀντιστρόφως) ΒΟ ΗΘ ΕΙ ΟΣ (Βοήθειος) Μ Ο Ι Θ· — μ. 27. πλ. 19.

β) ὀπισθεν ἐπιγραφὴ ἀντιστρόφως ΑΒΡ· : : ΑΙ-ΑΙΑ ΑΡΧΑΗΘ ΑΒΡΑΣ ΙΑΗ. ἐπ. Ζ. τάξ. δ. μ. 21. πλ. 19 λίθ. κρύσταλλος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

602. [μετὰ τὸν ἀρ. 516]. α) ἐμπροσθεν· ὁ Θεὸς Ἀβράζας με κεφαλὴν ἀλέκτορος πρὸς ἀριστεράν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ μάστιγα, τῇ δὲ δεξιᾷ ἀσπίδα ἐφ' ἧς ΑΙ· ἐπὶ δὲ τοῦ κάτω μέρους τοῦ κορμοῦ ΟΝΗΥ. Οἱ δὲ πόδες τοῦ Ἀβράζα εἶναι ὅφεις ἐκατέρωθεν ἐκτεινόμενοι, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ἐκάστου σφαῖρα.

β) ὀπισθεν ΚΟΝΚΟΦΗΗ· καὶ ἐν ὀκταπλεύρῳ μικρῷ Χ. κάτωθι δὲ ἐν τετραγώνῳ χιαστὶ διαγωνίως διηρημένῳ, ἄνω Χ, κάτω Λ, δεξιόθεν Ψ, ἀριστερόθεν Θ. ἐπ. Ζ. τάξ. ε. μ. 17. πλ. 14. λίθος ἱασπιδεὺς πράσινος, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

603. [μετὰ τὸν ἀρ. 524]. α) ἐμπροσθεν· σείστρον, πέριξ ὅρις δάκνων τὴν οὐράν, ὑπὸ τὸ σείστρον πλαγίως σχῆμα ἀποτελοῦν πλατὺ Π οὗ ἡ ὀριζοντία γραμμὴ, ἐκατέρωθεν ἐπεκτεινομένη, φέρει ἄνωθεν κατὰ τὰ ἄκρα δύο μικρὰς καθέτους, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἑτέρας δύο μικροτέρας· ἄνωθεν δὲ Ο τετραγωνικόν· μ. 10. πλ. 8.

β) ὀπισθεν ἐπιγραφὴ ἀντιστρόφως ΦΛΟΝΧ. ἐπ. Ζ'. τάξ. ε. μ. 9. πλ. 10. λίθος ἀγᾶτης γαλατόχρους, τοῦ Κ. Ν. Δραγούμη.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ ΑΡΧΩΝ.

(Συνέχεια. Ἴδε φυλλάδ. ΡΙΣΤ').

—ο—

§ 11. Δήμαρχοι (tribuni plebis).

Ὅτε τὸ πλῆθος ἐν Ῥώμῃ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἀπειργόμενον καὶ ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἐκίνησε στάσιν ἐν ἔτει 494 π. Χ. (1), ἐγένετο μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν πατρικίων συνδιαλλαγὴ ἐπὶ τῷ ὄρω, ὥστε νὰ κατασταθῇ νέα τις ἀρχή, ἡ δημαρχία (tribunatus plebis), ἥτις κατὰ τινα νόμον (lex sacrata) (2) ἦν

(1) Ἡ μὲν πρώτη ἀπόστασις (secessio) ἐγένετο τῷ ἔτει τούτῳ, ἡ δὲ δευτέρα τῷ 449 π. Χ. ἐκ δυσπιστίας πρὸς τὴν δεκαρχίαν, ἡ δὲ τρίτη τέλος τῷ 286· ἕκκα τῆς δυσφορήτου οἰκονομικῆς κατάστασεως τῶν δημοτικῶν.

(2) Leges sacrae τῶν νόμων οἱ ὀρίζοντες ὅπως ὁ παραβάτης αὐτῶν γένηται sacer· καθωσιωμένος τοῖς θεοῖς). Τοιοῦτοι νόμοι ἦσαν ἰσχύος οἱ ἐντελλόμενοι τὴν ἱερότητα τῶν δικαίων τοῦ δήμου· π. χ. ὅτι πρέπει οἱ δήμαρχοι νὰ ὦσι δημοτικοὶ (plebeji), ἢ ὅτι μόνον ἐν ταῖς λοχίταις ἐκκλησίαις ἔξεστι κρίναι περὶ τῆς κεφαλῆς (caput) Ῥωμαίου πολίτου.